

Vaixell creuer. Boppara-Bacharach (Alemanya).

Vista des del vaixell: castells, vinyes, pobles i el Rhin.

Cementiri americà. 7.550 morts i el general Patton. (Luxemburg).

dre els dies sempre en perfecte estat. Amb el cos ple de sensacions meravelloses, després d'un dia tant impressionant, vam tornar a Amsterdam. Pareixia haver passat el dia dins d'uns poblets de contes, sent nosaltres els dibuixos animats. La nostra super-guia Noelia ens va donar un poc de temps lliure que vam aprofitar per a comprar les postaltes per als amics que faltaven.

Exca nit, malgrat que a l'endemà havíem de matinar, vam eixir a conèixer la nit d'Amsterdam, però vam comprendre que l'ambient de veritat es crea per la vesprada de sis a deu, ja que els holandesos es giten prompte a dormir....

Uns 500 kms. més endavant, a la vora del riu Rhin, passant per preciosos paisatges i deixant la verda i plana Holanda, es troba Boppard, una ciutat alemanya. Allí vam embarcar en un modern creuer dels molts que fan el recorregut per unes de les parts més interessants del Rhin. El passeig va resultar molt agradable, ja que les dos riberes presenten un paisatge preciós, amb

molta vegetació, nombroses construccions de cases i esglésies i molts castells que servien de vigilància i defensa.

Algo molt curiós són els camps de vinya situats als costats de les muntanyes en una pendent molt pronunciada, que ha de dificultar la feina de verema, encara que crec que ells tindran les seues maneres de facilitar-ho.

Després de dinar i quasi dues hores i mitja de creuer, vam desembarcar a Bacharach on ens esperava Ramón i Transfur per a portar-nos fins a Luxemburg. ¿Què us puc dir d'aquest dia? Només que el que vaig disfrutar, mai o molt difícilment podré repetir-ho: esmorzar a Holanda, dinar a Alemanya, sopar a Luxemburg, fer un creuer pel Rhin i totes les sensacions que porta això. Em falten paraules per contestar aquesta pregunta.

Xiquets, que açò ja s'acaba (pensava jo). A l'endemà diumenge 20 de setembre, vora les 8 del matí ens va replegar Josephine i ens va portar en primer lloc al cementiri militar americà dels soldats morts en "la batalla de las Ardenas", a la Segona Guerra Mundial l'any 1944. Va costar per part dels aliats unes 7.550 morts de joves soldats. Allí descansen en les corresponents creus de marbre blanc i els noms de cadascú d'ells, tenint els jueus l'estrella de David, tots ells presidits per la tomba del General Jefe, l'americà George Patton, el qual no va voler ser enterrat al cementiri nacional d'Arifinton als EE.UU., va preferir descansar amb els seus homes.

Després vam anar a las Casamatas, contruccions de pedra damunt les muntanyes i que servien de fortifica-

cions per a defensar el territori luxemburguès. Des d'allí es veien unes valls impressionants. Vam visitar també el Palau Ducal, amb estricte i rigorós canvi de guardia la Catedral de Sant Nicolàs, presidida per la nostra Verge dels Desemparats i finalment Ramón, Noelia i jo vam gaudir d'un passeig més relaxat, disfrutant d'uns valls, jardins, vistes i panoràmiques al·lucinants de veritat, és que com creia que a Luxemburg només fèiem nit, conèixer-la em va impactar molt.

Després de dinar, l'autobús ens va portar fins Lyon, on vam sopar i vam eixir a donar un passeig fins a la plaça principal i després a descansar. Vora les nou i mitja de la nit vam arribar a Castelló, després de menjar-nos al migdia una boníssima paella de marisc, beure un bon vi espanyol i menjar-nos una bona crema catalana a la Junquera. Cosa que no fèiem des de que vam eixir de casa. I és que Espanya segueix sent diferent, encara que diguen que Europa acaba als Pirineus.

Pensaments: Deixe en les vostres mans, després de tot el que us he contat, les sensacions que he pogut arribar a sentir... encara que en un principi m'anava tot un poc gran: cinc països diferents, cinc maneres de parlar, 5 monedes que cadascuna tenia el seu valor, costums diferents, menjars diferents, etc., etc., etc. Però he tingut unes vacances molt leker, leker, leker, que mai oblidaré.

Un secret: He de confessar-vos que he aconseguit fer l'article gràcies a uns apunts que em van dedicar els meus companys d'Onda i tot el que em van animar Irma i Lola.

¿Quina serà la pròxima? Encara no ho sé.

Vista des de les Casomatas. (Luxemburg).

CERVESERIA

35 VARIETATS DE CERVESES

C/ Saragossa, 21 - Tel. 964 42 60 16
LES COVES DE VINROMÀ